

Călugăr

Adrian Păunescu

Doamne, fă-mă călugăr
Și cheamă-mă până la tine
Să-ți spun adevărul
Despre marele dezastru pământesc.
Doamne, fă-mă călugăr.
Au fost hăituiți,
Au fost ofensați,
Dar călugării au totuși
O oarecare liberă trecere
La vămile cerului.

Undeva, la Cheia,
Am auzit eu că există
O scară de rașină de brad
Care ajunge până la tine, Doamne,
Lasă-mă să urc și să-ți spun.

Voi găsi-o chiar dacă
Nu e în evidența primăriei din Mâneciu
O voi găsi-o după miros,
După mirosul morților
După mirosul viilor,
După mirosul de tămâie.

O voi găsi-o și voi veni
Să-ți spun ce rău e pe pământ
Să-ți spun că-n luptele pentru dreptate
Dreptate a ieșit
Atât de zdrobitor victorioasă
Încât a devenit idee,
Nu mai are nici o realitate.

Doamne e nedrept totul,
Copiii nu mai au decât recreații și examene,
Ore de clasă nu mai sânt,
Bătrânii sânt puși la zid
Sub niște taloane de pensii
Care sânt trase din tunuri
Ale binevoinței generale.

În rest muncim până ne cad mâinile din umeri
Și nu mai știm pentru cine muncim
Mai ales că ei ne dau să facem

POEZII ONLINE

Lucruri pe care tot ei le consideră inutile
Și ne reproșează nouă
Că facem lucruri inutile.

Dar, în fine Doamne, primește-mă în audiență
Pe mine, călugărul cel mai limbut,
Al mănăstirii tale cu 5 continente.
Hai, Doamne, fii bun și primește-mă
Că, altfel, dacă întârzi,
Nu mai am pe unde urca
Vine omenirea flămândă
Să mănânce scara de rașină
Care duce la tine,
Doamne, fă-mă călugăr,
Fă-mă și ascultă-mă
La ora când mănăstirea ta
Cu 5 continente
Și cu 4 miliarde de prăpădiți
Instalează ultimele arme
În clopotniță !